

Hız. Hüseyin (ra) anlatıyor: "Biz Kâbe-i Muazzama'yı tavaf ediyorken birdenbire bir kişinin acı dolu sesini işittik. O kişi: 'Ey darda kalmışların duasına icabet buyuran... Ey bela ve musibete uğrayanların ıstıraplarını gideren...' diyerek, yalvara yalvara dua ediyor ve yaşlı gözleriyle Allah Teâlâ'dan merhamet talep ediyordu. Uğradığı felaketten kurtulmak için dua ediyordu.

Babam, Ali bin Ebu Talip, adamının bu durumunu görünce bana; 'Ey Hüseyin' Hakk'ın takdirine çarpılmış, günahlarının bağışlanmasını Rabbinden ağlayarak isteyen şu kimsenin arkasından git ve onu bana çağır' dedi.

Ben de çabucak, koşu koşu o adama yetiştim ve Müminlerin emiri Ali bin Ebu Talip (ra) seni istiyor, kabul et' dedim. Yüzü güzel ama sağ tarafı tamamen çökmüş bu zavallı adam, sürüne sürüne babamın yanına geldi. Birlikte babamın yanına girince; babam, adama ismin nedir diye sordu. Adam: 'Menazik bin Lahak'tır' dedi. Babam: 'Bu duruma nasıl düştün, bu vaziyete maruz kalmana sebep nedir?' diye sorunca adam anlatmaya başladı:

'Ey Müminlerin emiri! Ben Araplar arasında çalar oynar, geçinen bir kimse idim. Gençliğim oyun ve eğlence ile geçiyordu. Kendimi bir türlü zevkten, gülüp eğlenmekten alamıyordum. Günahlarıma tevbe etsem, nefsim ve şehvetimden vazgeçemediğimden kabul olmuyordu. Recep ve Şaban aylarında ise; oyun ve eğlenceler daha da fazla artıyordu.

Hâlbuki benim şefkatli ve merhametli bir babam vardı. O, beni düşmüş olduğum bu cehalet bataklığından kurtarmaya çalışırdı. Sürekli, Hak Teâlâ'ya karşı günahlarımdan ve isyanlarımdan beni vazgeçirmeye çalışırdı.

Babanın oğla bedduası...

Yazar Ali Kara

Salı, 21 Nisan 2009 06:29 - Son Güncelleme Salı, 21 Nisan 2009 19:22

Ve: 'Oğlum' derdi, 'Allah'ın cezası çok şiddetli, kahır ve galebesi ziyadedir. O'nun cehennemi ne fena bir yerdir. Cehennem ateşi ne tahammül edilmez bir ateştir. Şu halde oğlum; Allah'a asi ve seni O'na isyana teşvik eden kimselerle arkadaş olmaktan sakın. Bu yaramaz hallerini bırak. Çünkü melekler ve hürmetli aylar ve gündüzler senden feryat ediyorlar. Onlar seni Allah'a şikâyet ediyorlar' diye nasihat ederdi.

Babamın her gün devam eden bu ikaz ve nasihatlerinden canım sıkılır ve onu döverdim. Yine bir gün buna benzer bir nasihat ve azarlamasına çok daha fazla kızdım, üzerine saldırarak onu dövmeye başladım. Bu seferki dayağımdan fazla canı yanan babam yemin etti ve: 'Elbette senden intikamımı alırım' dedi. Daha sonraki yedi gün boyunca oruç tuttu ve bir deveye binerek Mekke'ye gitti.

Hac günü Kâbe-i Muazzama'nın örtüsüne yapışarak, bana beddua etmiş. Babam bedduasını bitirir bitirmez benim sağ yanım kuruyuverdi. Benim bu halimi gören insanlar; 'İşte bu adam babasının bedduasına süratle çarpılan kimsedir' derlerdi..."

Diye bütün bir hadiseyi, anlattı. Bunun üzerine babam Ali bin Ebu Talip: 'Sonra baban ne yaptı, senin hakkında ne işledi?' diye adama sordu.

Adam anlatmaya devam etti: "Ey Müminlerin emiri! Babamın bedduası ile yerlerde süründükten sonra, artık aklım başıma geldi. Gaflet uykusundan uyandım. Pederimin merhamet ve şefkatini kendi tarafıma çekebilmek için kendisine yalvarıp, yakarmaya başladım. Benim yerlerde sürünmem ve yalvarmalarım babamın kalbini yumuşattı da, daha sonra beni affetti.

Babamı bu bedduadan kurtulmam için, aynı yer ve makamda dua etmeye ikna ettim. Gönül hoşnutluğu ile onu deveye bindirdim, gerekli hürmet ve saygıyı göstererek, birlikte Irak vadisine geldik. O esnada bir ağaçtan bir kuş, aniden kaçiverdi. Kuşun parıldayarak kaçması üzerine devemiz ürktü ve devenin ürkmemesinden dolayı babam devenin üzerinden düştü. Hemen oracıkta canını teslim etti..." dedi.

Adamın susmasından sonra, babam Ali bin Ebu Talip, adama sordu: 'Sana Resulullah (sav)'dan öğrendiğim dualardan öğreteyim mi? Ki o dualar ile yalvaranı Allah Teala, gam ve kederinden kurtarmış ve o duayı yapan bela ve musibetleri atlatmıştır...'

Bu sorudan sonra bir tarafı felçli olan adam; 'Ey Müminlerin emiri, görüyorsunuz, çaresizlik içinde yerde sürünüyorum. Pek muzdaripim. Buyurunuz, duayı talim ediniz, dinleyeceğim' dedi. Bunun üzerine babam duayı adama öğretti. O dua ile Allah'a yalvaran hasta, hemen şifa bulmuş olarak ertesi gün yanımıza geldi.

Dua ise şöyleydi: **"Allah'ım! Senden yalvararak diliyorum. Ey gizliyi bilen; ey sema, kudreti ile bina edilen; ey yer, izzeti ile döşenmiş olan; ey, celalinin nuru ile güneşi ışık saçıcı ayı da parlayıcı kılan; ey, her inanmış temiz nefese teveccüh eden; ey, korkakların, muttakilerin korkusunu sükûna erdiren; ey, yaratıkların ihtiyaçlarını ve dileklerini yerine getiren; ey, Yusuf'u kölelik boyunduruğundan kurtaran; ey, kullarının ihtiyaçlarını Zat'ına arzetameleri için araya aracı koymayan, her dilek sahibinin ihtiyaçlarını doğrudan dinleyen ve alıp veren bir vezir edinmeyen Rabbim! Bir Rabb ki, kendisine her müracaat edene vermekle nimetlerinde bir azalma olmaz.**

Allah Teâlâ, Muhammed (sav)'a ve âline salât ve selam etsin. Duamı kabul buyur, isteğimi ver. Şüphesiz sen her şeye kadirsin."

Babam, Ali bin Ebu Talip (ra), adama duayı öğrettikten sonra şöyle demişti: 'Bu duaya sıkı sarılınız! Çünkü bu dua, arz hazinelerinden bir hazinedir'

[Duanın metni, Abdülkadir Geylani'nin Üç aylar ve faziletleri adlı eserinden alınmıştır]